

Pozdravljeni!

Namenoma, da malo predahnem in tudi vas ne preobremenjujem (sem pa jih objavil na naši spletni strani!), se javljam z informacijami o naših aktivnostih.

Pozivu na slovesnost ob odhodu zadnjega vojaka, ki je bila 25. 10. na Ptuju, se je odzvala peščica članov, vesel pa sem, da sta se nam pridružila tudi Leiti in Koletnik. Da ne bi bilo pusto, smo dan izkoristili še za strokovno ekskurzijo na kateri smo se najprej dali podučiti kaj se je dogajalo z enim največjih skladišč orožja JLA v Zgornji Ložnici. V debati je bilo razkrito, da so v posameznih primerih premeščanja orožja sodelovali tudi naši nekdanji sodelavci iz SE. Za to, da je bilo vzušje popolno je poskrbel Alojz Gostenčnik, veteran PVDS Maribor, Odbor PP Slovenska Bistrica, tudi udeleženec takratnih dogodkov in veterani PVDS za Koroško med katerimi je bil tudi naš nekdanji sodelavec Rajko.

Foto PVDS SE: z Alojzjem ob spominskem obeležju

Po spominskem fotografiranju smo nadaljevali do Počehove (del Maribora). Tam smo se dobili z našim dobrim znancem in veteransko legendo Bojanom Lunežnikom. Sledila je degustacija ginov v sinovi destilarni. Res je, da smo zaradi obveznosti, ki smo jih še imeli, bolj razvajali nosne receptorje kot naše »jezične« brbončice. So pa slednje prišle na svoj »okus« ob »pohorskem« golažu, ki je razvajal naše želodčke. Ana Roš, pozabite! To lahko pripravi le štajerska punca :-)

Sledila je Bojanova predstavitev dogodkov povezanih z osamosvojitvijo R Slovenije, na območju nekdanje mariborske uprave. Vedno je čas za nove detajle v zvezi s tem, zlasti, če jih suvereno predstavi nekdo, ki je bil takrat zraven!

Foto PVDS SE: v destilarni gina

Na tem mestu pa sledi iskrena zahvala Lunežnikovim za prijetne trenutke, ki smo jih bili deležni.

Da bi bila ekskurzija popolna smo se, skupaj z Mariborčani, poklonili spominu na občana Šimčika (prvo žrtev v času osamosvajanja – Pekre) in miličnika Hvalca in Adama, ki sta izgubila pri osamosvajanju R Slovenije izgubila življenje.

Foto PVDS SE: ob spominskem obeležju

V nadaljevanju smo sledili Googlovemu zemljevidu, ki nas je (pustimo podrobnosti) uspešno navigiral do ptujske dvorane, kjer smo se »suvereno« udeležili slovesnosti ob Dnevu suverenosti (beri: odhod zadnjega vojaka JLA z ozemlja R Slovenije). Preplet spominov, slišanih besed in kulturnih vložkov, ki so bili tema pogovorov po zaključku slovesnosti, iskren stisk rok z nekdanjimi sodelavci in prijatelji, in že smo brzeli nazaj proti domu. Vredno ponovitve! Podrobnosti o slovesnosti so bile objavljene na spletni strani <https://www.zdruzenje-sever.si/sl/news/zdruzenje-sever/z-dnevom-suverenosti-se-spominjamo-odhoda-zadnjega-vojaka-jla-iz-slovenije.html>

Brez večjega truda nam je uspelo zbrati dve ekipi, ki sta se v soboto 4. oktobra udeležili Državnega prvenstva ZPVDS v taroku. Že na začetku priznam, da se zaradi googlovih zemljevidov nismo na poti tja kje izgubili. Prvenstvo se je dogajalo v Gorah, nekje, na stičišču smeri Hrastnik, Radeče in Laško. Kot je običajno pri kartah ni vse odvisno od znanja, velik vpliv ima tudi sreča ali ... Pa ni bilo pričakovati hudega, vsi smo bili oboroženi le s kartami, pisali in listki, sreča pa je bila zdaj pri enem, kasneje pri drugemu. Tri runde po 18. iger, tisti z manj kondicije smo na koncu tudi napravili kakšno napako in potegnili tisto domačo: »Važno je sodelovati, se družiti, obujati spomine!«. Zgrešeno tretje mesto nas je zadovoljilo, ploskali smo boljše in obljubili, da se spet vidimo naslednje leto. Podrobnosti najdete na spletni strani <https://www.zdruzenje-sever.si/sl/news/zdruzenje-sever/5-drzavno-prvenstvo-zpvd-sever-v-taroku.html>

Foto PVDS SE: tarokaši

Ja, vam se vam zagotovo oglasim prej, sicer pa se vidimo na slovesnosti ob Dnevu Združenja Sever v Trbovljah, ko bo našemu nekdanjemu poveljniku podeljeno, posmrtno, najvišje priznanje združenja.